

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **KONSTRUKT CZ a.s.**, se sídlem Klimentská 1246/1, Praha 1, zast. Mgr. Janou Taschnerovou, advokátkou se sídlem Petržilkova 2707/38, Praha 5, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2018, č. j. 51538/18/5300–22441–711776, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2019, č. j. 11 Af 2/2019 - 40,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně Mgr. Jany Taschnerové, advokátky se sídlem Petržilkova 2707/38, Praha 5, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž. Žalovaný jím zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále „správce daně“) ze dne 20. 7. 2017, č. j. 5902283/17/2001-52522-104133 a č. j. 5902393/17/2001-52522-104133, kterými byla stěžovatelce doměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období říjen 2013 a prosinec 2013 a současně jí byla uložena zákonná povinnost uhradit penále.

[2] Stěžovatelce byl odepřen nárok na odpočet daně z přijetí reklamních služeb z důvodu zapojení do podvodu na DPH.

[3] Ve věci bylo mj. sporné, zda správce daně pochybil, když v průběhu daňové kontroly jednal se společností Locke & Hobbes a. s. jako zmocněnkyní stěžovatelky. Disponoval totiž pouze scanem plné moci ze dne 24. 11. 2015 (plná moc tedy nebyla do elektronické podoby převedena formou autorizované konverze dokumentů), která mu byla doručena datovou zprávou z datové schránky předsedy představenstva Locke & Hobbes a. s.

[4] Žalovaný dospěl k závěru, že tato plná moc je formálně vadná, avšak z okolností věci plyne, že byla fakticky udělena. Z jednání stěžovatelky i zmocněnkyně, respektive členů jejich představenstev, bylo zřejmé, že vůle obou stran směřovala k tomu, aby Locke & Hobbes a. s.

stěžovatelku před správcem daně zastupovala ve věci kontroly na DPH za uvedená zdaňovací období (existence zmocnění byla opakovaně ústně potvrzena ze strany stěžovatelky i zmocněnkyně, bylo také evidentní, že se vzájemně informovaly o průběhu daňové kontroly a jejich kroky na sebe logicky navazovaly). Stěžovatelka nebyla nijak krácena na svých právech, konstatování formálních vad předložené plné moci tedy nemá vliv na zákonnost rozhodnutí vydaných na základě výsledků daňové kontroly.

[5] Městský soud se ztotožnil se závěry žalovaného a dodal, že stěžovatelčiny námitky jsou pouze účelové.

II. Obsah kasační stížnosti

[6] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že ji podává z důvodů podle § 103 odst. 1 a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Zmínila, že nebyly správně posouzeny rozhodné skutkové a právní okolnosti ohledné údajné účasti na daňovém podvodu, a setrvala na svém názoru, že správce daně postupoval nezákonně, neboť neměl k dispozici řádné zmocnění.

[8] S ohledem na skutečnost, že napadený rozsudek byl doručen v době, kdy ona i její advokátka čerpaly dovolenou, požádala o poskytnutí lhůty 30 dnů k detailnímu odůvodnění kasační stížnosti.

III. Vyjádření žalovaného

[9] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí i rozsudku městského soudu, s nímž se ztotožnil.

[10] Zopakoval důvody, které ho vedly k závěru, že formální nedostatky předložené plné moci neměly vliv na zákonnost rozhodnutí vydaných na základě výsledků daňové kontroly. Doplnil, že podle recentní judikatury Nejvyššího správního soudu má správce daně plnou moc akceptovat, neexistují-li pochybnosti o existenci zmocnění. V nynější věci přitom takové pochybnosti dány nebyly.

[11] V doplnění svého vyjádření upozornil na rozsudky Nejvyššího správního soudu týkající se podvodů na DPH, ve kterých byly řešeny obdobné skutkové a právní otázky.

[12] Navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[13] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval formální náležitosti kasační stížnosti podle § 102 a násl. s. ř. s. Shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a směřuje proti rozhodnutí, proti němuž lze kasační stížnost podat. Zjistil však, že kasační stížnost je nepřijatelná, neboť neobsahuje takové námitky, které by byly podřaditelné pod kasační důvody podle § 103 odst. 1 s. ř. s.

[14] Stěžovatelka v kasační stížnosti uplatnila jedinou námitku: tvrdila, že správce daně postupoval nezákonně, neboť neměl k dispozici řádné zmocnění Locke & Hobbes a. s. Kasační námitkou není citace § 103 odst. 1 s. ř. s., upravující typové kasační důvody, ani konstatování

pokračování

o nezákonnosti způsobu, jakým bylo posouzeno stěžovatelčino zapojení do daňového podvodu. Jedná se o obecné deklarace nezákonnosti, které se neopírají o skutkové ani právní důvody, vztahující se konkrétně k nynější věci (k tomu srovnej požadavky na vymezení žalobních bodů v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS).

[15] Námitku, která byla ve věci uplatněna, pak nelze podřadit pod žádný z kasačních důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., neboť se nijak nevymezuje proti závěrům rozsudku městského soudu. Městský soud přisvědčil stěžovateli, že správci daně nebyla řádně doložena plná moc prokazující zmocnění Locke & Hobbes a. s. k zastupování stěžovatelky. Dále však vysvětlil, proč tento závěr nevede k nezákonnosti rozhodnutí vydaných na základě výsledků daňové kontroly a tedy ani napadeného rozhodnutí žalovaného: s ohledem na skutkové okolnosti věci neměl pochybnost o tom, že zmocnění bylo fakticky uděleno, stěžovatelčina práva nebyla nikterak zkrácena a její námitka je ryze účelová. Pokud stěžovatelka v kasační stížnosti namítá pouze to, že správci daně nebylo doloženo řádné zmocnění, vůbec nezpochybňuje důvody, které městský soud vedly k zamítnutí její žaloby, naopak se s nimi mýjí. Úkolem Nejvyššího správního soudu přitom není potřeť opakovat, co již podrobně vysvětlil žalovaný i městský soud, pokud stěžovatelka na jejich závěry relevantně nereaguje.

[16] S ohledem na výše uvedené kasační stížnost jako nepřipustnou odmítl podle § 104 odst. 4 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.

[17] Pro úplnost dodává, že v nynější věci nebyl prostor pro vydání výzvy k odstranění vad kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s., neboť kasační stížnost veškeré náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. splňovala, a to včetně uvedení důvodu, pro který stěžovatelka napadala rozsudek městského soudu (výše uvedenou kasační námitku). Stěžovatelce a její zástupkyni nicméně nic nebránilo v tom, aby po návratu z dovolené vypracovaly detailnější odůvodnění kasační stížnosti a u soudu je podaly. Mohly tak učinit v avizovaných 30 dnech od podání kasační stížnosti nebo kdykoli poté (Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodoval více než rok po jejím podání), ale nestalo se tak.

V. Náklady řízení

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[19] Nejvyšší správní soud dále rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku stěžovateli, neboť její návrh na zahájení řízení (kasační stížnost) byl odmítnut před prvním jednáním ve věci (§ 10 odst. 3, věta třetí, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Lhůta k vrácení soudního poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 téhož zákona.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu